

Bruksela, 22 listopada 2019 r.
(OR. en)

14254/19

SOC 752
GENDER 53
EMPL 570
ANTIDISCRIM 46

NOTA

Od:	Prezydencja
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Dotyczy:	Gospodarki w UE uwzględniające równouprawnienie płci: dalsze działania – projekt konkluzji Rady

Prezydencja przygotowała załączony projekt konkluzji pt. „Gospodarki w UE uwzględniające równość płci: dalsze działania”.

Konkluzje te zostały przygotowane na podstawie wyników dyskusji na forum Grupy Roboczej do Spraw Społecznych w dniu 12 listopada i nieformalnych konsultacji pisemnych przeprowadzonych w dniach 13 i 19 listopada 2019 r.

Komitet jest proszony o przekazanie załączonego projektu konkluzji Radzie EPSCO do przyjęcia w dniu 10 grudnia 2019 r.

GOSPODARKI W UE UWZGLĘDNIAJĄCE RÓWNOŚĆ PŁCI: DALSZE DZIAŁANIA
PODSUMOWANIE 25 LAT REALIZACJI PEKIŃSKIEJ PLATFORMY DZIAŁANIA

Projekt konkluzji Rady Unii Europejskiej i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie na temat przeglądu realizacji pekińskiej platformy działania przez państwa członkowskie i instytucje UE

1. **UZNAJĄC**, że równość kobiet i mężczyzn jest jedną ze wspólnych i podstawowych zasad Unii Europejskiej wyraźnie określonych w art. 2 i art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 8 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 23 Karty Praw Podstawowych.
2. **POTWIERDZAJĄC** znaczenie zapewnienia równych szans dla kobiet i mężczyzn, pełnego korzystania przez wszystkie kobiety i dziewczęta z wszystkich praw człowieka i podstawowych swobód oraz ich pełnego propagowania, ochrony i poszanowania, przy czym te prawa i swobody są powszechne, niepodzielne, współzależne i powiązane oraz konieczne do wzmocnienia pozycji kobiet i dziewcząt oraz upowszechniania pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju. Integralną częścią tego procesu i podejścia jest pełna realizacja oenzetowskiej Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW) oraz energiczne wdrażanie pekińskiej platformy działania w polityce wewnętrznej i zewnętrznej UE.
3. **PRZYPOMINAJĄC, ŻE** równouprawnienie płci, w tym równość traktowania i szans kobiet i mężczyzn, równe wynagrodzenie za pracę o równej wartości i równowaga między życiem zawodowym a prywatnym zostały zapisane w zasadach nr 2 i 9 Europejskiego filaru praw socjalnych, ogłoszonego przez Parlament Europejski, Radę i Komisję w dniu 17 listopada 2017 r.

4. **PODKREŚLAJĄC, ŻE** równouprawnienie płci stanowi integralną część gospodarki dobrobytu, która podkreśla wzajemnie się umacniający charakter dobrobytu i wzrostu gospodarczego, oraz że równouprawnienie płci oraz propagowanie, ochrona i realizowanie praw kobiet i dziewcząt stanowią warunek wstępny sprawiedliwego zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu, a także same w sobie stanowią istotne wartości i cele.
5. **PODKREŚLAJĄC** znaczenie dalszego stosowania dwutorowego podejścia do równouprawnienia płci, ustanowionego jako główna globalna strategia propagowania równouprawnienia płci w ramach pekińskiej platformy działania, łączącego systematyczne uwzględnianie aspektu płci we wszystkich politykach i działaniach UE (ang. *gender mainstreaming*) ze szczególnymi środkami.
6. **PODKREŚLAJĄC**, że polityki gospodarcze i fiskalne mogą w odmienny sposób wpływać na kobiety i mężczyzn oraz że ważne jest, by systematycznie oceniać je pod kątem równouprawnienia płci i przewidywanych skutków dla kobiet i mężczyzn, dziewcząt i chłopców.
7. **BIORĄC POD UWAGĘ**, że 2020 r. jest ważnym momentem dla równouprawnienia płci i praw kobiet, gdyż wspólnota międzynarodowa będzie obchodzić 25. rocznicę przyjęcia deklaracji pekińskiej i pekińskiej platformy działania oraz 20. rocznicę przyjęcia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa. Kończy się okres obowiązywania różnych strategicznych ram mających znaczenie dla równouprawnienia płci, w tym europejskiego paktu na rzecz równości płci (2011–2020), dokumentu Komisji pt. „Strategiczne zaangażowanie na rzecz równości płci w latach 2016–2019” oraz drugiego unijnego planu działania w sprawie równości płci „Równość płci i wzmocnienie pozycji kobiet: odmiana losu dziewcząt i kobiet w kontekście stosunków zewnętrznych UE w latach 2016–2020”.

8. **PRZYPOMINAJĄC**, że równouprawnienie płci ma kluczowe znaczenie dla realizacji oenztowskiej Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 oraz że UE zobowiązuje się do jego wdrażania, działań następczych i przeglądu na zasadach równości płci zarówno w swych działaniach wewnętrznych, jak i zewnętrznych, a także **PRZYJMUJĄC DO WIADOMOŚCI** dokument Komisji otwierający debatę pt. „W kierunku zrównoważonej Europy do 2030 r.” oraz konkluzje Rady pt. „W kierunku coraz bardziej zrównoważonej Unii do 2030 r.” w odniesieniu do realizacji Agendy 2030 w UE. Uwzględnianie aspektu płci w polityce w zakresie środowiska i klimatu oraz równy udział kobiet w procesach decyzyjnych propagują zarówno równouprawnienie płci, jak i skuteczne przeciwdziałanie zmianie klimatu.
9. **PRZYJMUJĄC DO WIADOMOŚCI** sprawozdanie Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn pt.: „Pekin +25: 5. przegląd realizacji pekińskiej platformy działania w państwach członkowskich UE”, w którym przedstawiono główne tendencje, poczynione postępy i największe wyzwania w dziedzinie równouprawnienia płci w UE.
10. **UZNAJĄC**, że poczyniono postępy w niektórych dziedzinach, takich jak przyjęcie dyrektywy w sprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym, zwiększenie udziału kobiet w zarządach dużych przedsiębiorstw, zmniejszenie liczby kobiet i mężczyzn zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym oraz pełniejsze uwzględnianie aspektu płci w działaniach zewnętrznych UE. Odzwierciedla to zobowiązanie UE i jej państw członkowskich do wdrożenia pekińskiej platformy działania.
11. **PODKREŚLAJĄC**, że choć nadal stare wyzwania nie zostały dotąd rozwiązane, pojawiają się nowe. Cele związane z równouprawnieniem płci nie zostały w pełni osiągnięte. Aby sprostać tym wyzwaniom, konieczne są dalsze działania zarówno na szczeblu UE, jak i państw członkowskich, aby zapewnić skuteczną politykę równouprawnienia płci i uwzględnianie aspektu płci oraz pełną realizację praw kobiet.

- a) W UE utrzymują się istotne różnice w poziomie wynagrodzenia i emerytur ze względu na płeć, w związku z czym kobiety nadal są mniej niezależne pod względem ekonomicznym niż mężczyźni.¹ W UE nadal utrzymuje się duże zróżnicowanie wskaźnika zatrudnienia ze względu na płeć.² W przypadku kobiet uczestniczących w rynku pracy istnieje większe prawdopodobieństwo niepewnego zatrudnienia bez możliwości zatrudnienia na etacie, a w wielu przypadkach kobiety są zmuszone podejmować pracę w niepełnym wymiarze czasu. Praca w niepełnym wymiarze godzin może jednak również stanowić wybraną opcję uczestnictwa kobiet i mężczyzn w rynku pracy oraz zwiększać ich dobrostan.
- b) Kobiety częściej są narażone na ubóstwo i wykluczenie społeczne niż mężczyźni, co ma negatywne skutki dla ich dobrostanu, zwłaszcza w przypadku opieki nad dziećmi bez partnera lub w starszym wieku. Kobiety częściej niż mężczyźni odczuwają skutki zmiany klimatu i są bardziej narażone na ubóstwo energetyczne. Konsolidacja fiskalna i obecne reformy sektora publicznego miały nieproporcjonalny wpływ na sektory gospodarki zdominowane przez kobiety.
- c) Wiele nierówności gospodarczych między kobietami a mężczyznami wynika z nierównego podziału obowiązków opiekuńczych i obowiązków domowych. Obowiązki opiekuńcze utrzymują 7.7 mln kobiet w UE poza rynkiem pracy, a większość urlopów ze względów rodzinnych wciąż jest wykorzystywana przez kobiety. Niedobory w zapewnianiu dobrej jakościowo i niedrogiej formalnej wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem oraz opieki długoterminowej poważnie utrudniają kobietom pełny i równy udział w życiu zawodowym. Wkład nieodpłatnej pracy opiekuńczej, świadczonej głównie przez kobiety, w rozwój gospodarczy pozostaje w dużej mierze niewidoczny.

¹ W 2017 r. różnica w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn wynosiła 16,0%, a różnica w wysokości emerytur kobiet i mężczyzn wynosiła 34,8% (emeryci i renciści w wieku co najmniej 65 lat).

² Różnica wskaźnika zatrudnienia kobiet i mężczyzn wynosiła w 2017 r. 11.5 punktu procentowego.

- d) Przemoc ze względu na płeć nadal stanowi ponurą rzeczywistość milionów kobiet i dziewcząt mieszkających w UE.³ Przemoc wobec kobiet i dziewcząt jest poważnym przejawem różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn oraz naruszeniem praw człowieka, oznaczającym wymierne ludzkie cierpienie. Stanowi również znaczny koszt dla gospodarki i społeczeństwa.
- e) Kobiety nadal są niedostatecznie reprezentowane we wszystkich dziedzinach podejmowania decyzji obserwowanych w ramach pekińskiej platformy działania, w tym w dziedzinach polityki i biznesu. Chociaż odsetek kobiet w procesach decyzyjnych wzrósł od 2013 r., zwłaszcza tam, gdzie podjęto działania ustawodawcze, ogólne postępy są powolne.
- f) W ostatnich latach pojawiły się nowe wyzwania. Pomimo swojego pozytywnego potencjału dla życia zawodowego, automatyzacja i cyfryzacja mogą jeszcze bardziej negatywnie wpłynąć na pozycję kobiet na rynku pracy, na przykład dlatego, że wciąż stosunkowo niewielka jest liczba kobiet w edukacji w dziedzinie ICT i w zawodach związanych z ICT, lub też z powodu uprzedzeń związanych z płcią, świadomie lub nieświadomie osadzonych w algorytmach i sztucznej inteligencji, co zwiększa ryzyko przepaści cyfrowej między kobietami a mężczyznami. Ponadto kobiety i dziewczęta w nieproporcjonalny sposób doświadczają cyberprzemocy, w tym molestowania w internecie, nękania w internecie i seksistowskiej mowy nienawiści.
- g) Uwzględnianie równouprawnienia płci w różnych dziedzinach polityki UE, w tym w realizacji strategii „Europa 2020” i europejskiego semestru, jest fragmentaryczne i cechuje się brakiem ciągłości oraz podejścia systemowego. Narzędzia służące włączaniu problematyki płci do głównego nurtu polityki, takie jak oceny wpływu w aspekcie płci lub sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci, są w UE i jej państwach członkowskich rzadko stosowane; ponadto występują niedociągnięcia w gromadzeniu, analizie i polityce wykorzystywania danych w podziale ze względu na płeć.

³ W UE co trzecia kobieta (33%) doświadczyła przemocy fizycznej lub seksualnej po 15. roku życia. Co piąta kobieta (22%) doświadczyła tych form przemocy ze strony swojego partnera. Co dwudziesta kobieta (5%) została zgwałcona, przez swojego partnera lub inną osobę. Co piąta kobieta (18%) doświadczyła uporczywego nękania (stalkingu). Co druga kobieta (45–55%) doświadczyła molestowania seksualnego.

12. **PODKREŚLAJĄC** rolę organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacji kobiecych i obrończyń praw człowieka, w propagowaniu praw kobiet i równouprawnienia płci oraz znaczenie stałej współpracy ze społeczeństwem obywatelskim, aby osiągnąć cele pekińskiej platformy działania.
13. **ODNOTOWUJĄC** wyniki konferencji wysokiego szczebla „Europa na rzecz równouprawnienia płci? Podsumowanie – Działania”, która odbyła się w Helsinkach w dniach 30 września i 1 października 2019 r. , podczas której uczestnicy podkreślili potrzebę potwierdzenia zaangażowania politycznego na rzecz równouprawnienia płci w UE oraz wzmocnienia skutecznego uwzględniania aspektu płci, w tym w polityce gospodarczej i budżetowej.
14. **Z ZADOWOLENIEM PRZYMUJĄC** cztery nowe wskaźniki⁴ zaproponowane przez EIGE w sprawozdaniu z 2018 r. z przeglądu wdrażania pekińskiej platformy działania w państwach członkowskich UE zatytułowanym „Równouprawnienie płci i młodzież: możliwości i zagrożenia związane z cyfryzacją”⁵, które skupiają się na *umiejętnościach cyfrowych, pewności siebie w używaniu technologii cyfrowych, korzystaniu z internetu do celów aktywności obywatelskiej lub politycznej* oraz na problemie *nękania w internecie*.

⁴ Nowe wskaźniki służące monitorowaniu kluczowego obszaru działania „L. Dziewczęta”. W załączniku I zamieszczono pełny wykaz wskaźników służących monitorowaniu kluczowego obszaru działania „L. Dziewczęta”. Dalsze szczegóły zawarte są w dok. 14348/18 ADD 2.

⁵ Dok. 14348/18 ADD 2. Streszczenie tego sprawozdania zamieszczono w dok. 14580/18 ADD 1.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

WZYWA PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE, BY zgodnie z ich kompetencjami, z uwzględnieniem uwarunkowań krajowych i z poszanowaniem roli i autonomii partnerów społecznych:

15. Wzmacniały skuteczność rządowych struktur odnoszących się do równouprawnienia płci poprzez umieszczenie ich na najwyższym możliwym szczeblu w rządzie oraz zapewnienie im silnych, jasno określonych mandatów oraz odpowiednich zasobów kadrowych i finansowych, a także zapewniały skuteczne wdrażanie i wystarczające finansowanie krajowych strategii na rzecz równouprawnienia płci, w tym uwzględniania aspektu płci we wszystkich obszarach polityki i w konkretnych środkach. Wspierały skuteczne funkcjonowanie międzysektorowej koordynacji w zakresie uwzględniania aspektu płci w celu sprawniejszego tworzenia sieci kontaktów i współpracy.
16. Wzmacniały polityczne zobowiązanie do włączania problematyki płci do głównego nurtu polityki oraz odpowiedzialności i zdolności w tym zakresie, a także rozwały sporządzanie ocen wpływu w aspekcie płci lub budżetu z uwzględnieniem aspektu płci we wszystkich stosownych dziedzinach polityki, w tym w dziedzinie gospodarki, edukacji, zatrudnienia, polityki regionalnej, polityki społecznej, infrastruktury, środowiska, klimatu i innowacji, w celu skuteczniejszego identyfikowania utrzymujących się różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn, sprostania istniejącym wyzwaniom oraz wzmocnienia procesu kształtowania polityki i podejmowania decyzji opartych na wiedzy.
17. Podejmowały środki w celu zapobiegania seksizmowi i jego przejawom w sferze publicznej i prywatnej i jego zwalczaniu oraz zachęcały stosowne zainteresowane strony do wdrażania odpowiednich przepisów, polityk i programów we wszystkich sektorach.

18. Zwiększały wysiłki na rzecz wyeliminowania wszelkich form przemocy wobec kobiet i dziewcząt poprzez przyjęcie bardziej całościowego podejścia do ochrony wszystkich ofiar i do zapobiegania wszelkim formom przemocy i ścigania jej , w tym programów leczenia skierowanych do sprawców, oraz kontynuowały prace na rzecz zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej poprzez wdrażanie odpowiednich instrumentów międzynarodowych w tej dziedzinie, w tym, w stosownych przypadkach, oenzetowskich: Konwencji w sprawie eliminacji wszelkich form dyskryminacji kobiet i Deklaracji o likwidacji przemocy wobec kobiet, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej oraz Konwencji Rady Europy w sprawie działań przeciwko handlowi ludźmi.

WZYWA KOMISJĘ EUROPEJSKĄ I PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE, BY zgodnie z ich odnośnymi kompetencjami i w poszanowaniu roli i autonomii partnerów społecznych:

19. Wzmacniały równouprawnienie płci, wzmocnienie pozycji kobiet i dziewcząt oraz pełne korzystanie przez kobiety i dziewczęta z wszystkich praw człowieka, uznając je za priorytet polityczny na szczeblu UE i państw członkowskich oraz w ramach polityki wewnętrznej i zewnętrznej, w tym poprzez aktywne propagowanie dialogu politycznego na wysokim szczeblu w kwestiach równouprawnienia płci na szczeblu UE oraz na najwyższym szczeblu politycznym.
20. Wzmacniały powiązania między unijną polityką równouprawnienia płci a realizacją międzynarodowych zobowiązań UE, zwłaszcza pekińskiej platformy działania i programu działań ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030, oraz rozwijały synergie między działaniami podejmowanymi przez UE w następstwie pekińskiej platformy działania i Agendy 2030.
21. Zintensyfikowały politykę równouprawnienia płci, w tym poprzez wzmocnienie dwutorowego podejścia do propagowania równouprawnienia płci oraz niezbędnych struktur i procesów na szczeblu UE i państw członkowskich, z myślą o przyspieszeniu postępów na drodze do osiągnięcia celów określonych w pekińskiej platformie działania.
22. Wzmacniały zaangażowanie we wspieranie równouprawnienia płci i wzmocnienia pozycji kobiet, w szczególności w dziedzinach określonych w ramach przeglądu Pekin +25.

- a) Wdrażały konkretne i skuteczne środki służące likwidowaniu luki w zatrudnieniu i luki płacowej między kobietami a mężczyznami, które to środki wykraczałyby poza obecny Plan działania UE w zakresie eliminowania różnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć, i zajęły się wpływem tych środków na lukę emerytalną między kobietami a mężczyznami oraz monitorowały go, a także zapewniły równy dostęp do innych świadczeń.
- b) Wzmacniały wysiłki na rzecz zwiększenia udziału kobiet w rynku pracy oraz równouprawnienia płci na tym rynku, w tym rozwój sprawiedliwych warunków pracy, oraz wspierały przedsiębiorczość kobiet w celu wspierania ich niezależności ekonomicznej oraz trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu. Zapewniały lepszą równowagę między życiem zawodowym a prywatnym dla kobiet i mężczyzn poprzez skuteczne wdrożenie dyrektywy w sprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym rodziców i opiekunów oraz celów barcelońskich dotyczących placówek opieki nad dziećmi; w tym poprzez propagowanie równego podziału obowiązków między kobietami i mężczyznami w zakresie bezpłatnej opieki i obowiązków domowych. Podkreślały wkład niepłatnej pracy kobiet na rzecz wzrostu gospodarczego i społeczeństwa .
- c) Przeanalizowały wpływ cyfryzacji na równouprawnienie płci w życiu zawodowym i uwzględniały tę kwestię w kształtowaniu przyszłych polityk. Podejmowały wysiłki w celu ułatwienia dostępu do uczenia się przez całe życie oraz nabywania umiejętności i kompetencji umożliwiających sprostanie wyzwaniom i wykorzystanie możliwości oferowanych przez cyfryzację i nowe formy pracy. Dalej wdrażały skuteczne środki w celu rozwiązania problemu segregacji płciowej w kształceniu i szkoleniu na wszystkich poziomach, propagowania równego dostępu do wszystkich dziedzin kształcenia, a w szczególności ułatwienia dostępu kobiet i dziewcząt do nauk przyrodniczych, technologii, inżynierii i matematyki (STEM) oraz technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT), a także dostępu mężczyzn i chłopców do kształcenia i szkolenia w sektorach edukacji, opieki zdrowotnej i pomocy społecznej.

- d) Ponownie potwierdziły zobowiązanie do wyeliminowania przemocy ze względu na płeć, w tym cyberprzemocy, jako priorytetu Unii Europejskiej oraz potwierdziły znaczenie wdrożenia przez państwa członkowskie skutecznych środków zgodnie z wymogami prawa UE. Podjęły niezbędne środki w celu wyeliminowania przemocy i molestowania w świecie pracy. Zachęcały mężczyzn i chłopców do pełnego angażowania się, w charakterze sprawców i beneficjentów zmian, na rzecz wyeliminowania wszelkich form dyskryminacji i przemocy wobec kobiet i dziewcząt zarówno w sferze publicznej, jak i prywatnej, poprzez zajęcie się pierwotnymi przyczynami braku równouprawnienia płci, takimi jak nierówne stosunki władzy, stereotypy związane z płcią i negatywne normy społeczne. Aby położyć kres przemocy wobec kobiet, konieczne jest zaangażowanie mężczyzn i chłopców i ich udział w procesie eliminowania przemocy.
- e) Nadal wprowadzały i wdrażały ukierunkowane środki, w tym, w stosownych przypadkach, cele ustawodawcze lub nieustawodawcze oraz ramy czasowe w celu zwiększenia równowagi płci w procesie podejmowania decyzji politycznych i gospodarczych, w tym w instytucjach UE.
- f) Zapewniały skuteczne i systematyczne wdrażanie oraz ciągłość uwzględniania aspektu płci we wszystkich obszarach polityki poprzez wzmocnienie praktycznych narzędzi uwzględniania aspektu płci, w tym poprzez wprowadzenie celów i wskaźników związanych z płcią, ocen wpływu środków ustawodawczych i politycznych w aspekcie płci oraz sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci, a także poprzez międzysektorowe mechanizmy współpracy i rozliczalności służące monitorowaniu uwzględniania aspektu płci zarówno na szczeblu UE, jak i państw członkowskich.
- g) Kładły większy nacisk na równouprawnienie płci na różnych etapach procesu europejskiego semestru, w tym poprzez pracę nad już istniejącymi wskaźnikami równouprawnienia płci oraz, w stosownych przypadkach, opracowywanie nowych, poprzez dalsze rozwijanie gromadzenia danych w podziale ze względu na płeć oraz metod statystycznych i analiz służących monitorowaniu postępów w zakresie równouprawnienia płci.

23. Wzmacniały i dalej wspierały działania krajowych organów ds. równouprawnienia oraz Europejskiej Sieci Organów ds. Równości (Equinet), z uwzględnieniem zalecenia Komisji w sprawie norm dotyczących organów ds. równości.
24. Wzmacniały stałą współpracę i partnerstwa strategiczne z europejskimi i krajowymi partnerami społecznymi, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, organizacjami kobiecymi oraz obrończyniami praw człowieka i środowiskiem akademickim w celu propagowania równouprawnienia płci i rozwijania polityk równouprawnienia płci.
25. Regularnie monitorowały wszystkie wskaźniki pekińskiej platformy działania, w tym zmienione wskaźniki przedstawione w załączniku I, w celu systematycznego monitorowania postępów, przy pełnym wykorzystaniu wiedzy fachowej i wyników prac EIGE i Eurostatu. Wzmacniały skuteczne stosowanie wskaźników pekińskiej platformy działania w unijnych i krajowych strategiach politycznych dotyczących równouprawnienia płci oraz we wszystkich innych odnośnych obszarach polityki, a także zapewniały szeroki dostęp do wszystkich istotnych danych statystycznych.
26. Wspierały tworzenie i analizę rzetelnych i porównywalnych danych w podziale ze względu na płeć, w tym poprzez prace EIGE i Eurostatu, a także krajowych instytucji statystycznych, w celu wzmocnienia kształtowania polityki opartej na wiedzy.
27. Nadal co roku przyjmowały sprawozdanie Komisji w celu monitorowania postępów w dziedzinie równouprawnienia płci i uwzględniania aspektu płci na szczeblu UE i państw członkowskich oraz zachęcały przyszłe prezydencje Rady do przekazania sprawozdania Radzie Europejskiej. Wykorzystywały to sprawozdanie w celu lepszego uwzględniania aspektu płci, w tym sporządzania budżetu z uwzględnieniem aspektu płci, w kontekście wszystkich odnośnych ram polityki unijnej na okres po 2020 r. , w tym europejskiego semestru, a także w kontekście wdrażania Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i pekińskiej platformy działania w UE.

APELUJE DO KOMISJI EUROPEJSKIEJ, ABY:

28. Podczas swojej obecnej kadencji (2019–2024) wyraźnie określiła równouprawnienie płci jako priorytet polityczny i przyjęła komunikat określający na okres po 2019 r. odrębną unijną strategię wysokiego szczebla na rzecz równouprawnienia płci, obejmującą zarówno konkretne środki, jak i włączenie perspektywy płci do polityk i działań UE.
29. Systematycznie uwzględniała aspekt płci we wszystkich przyszłych strategiach i politykach UE, w tym poprzez sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci i ocenę wpływu unijnych środków ustawodawczych i politycznych w aspekcie płci jako kluczowych narzędzi jego uwzględniania.
30. Podjęła konkretne działania w celu włączenia perspektywy płci do strategii gospodarczych UE, zgodnie ze zobowiązaniami politycznymi podjętymi w ramach europejskiego filaru praw socjalnych i oenzetowskiej Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, a zwłaszcza do strategii i procedur, które zastąpią strategię „Europa 2020” i europejski semestr, w tym poprzez zapewnienie skutecznego wdrożenia i monitorowania uwzględniania aspektu płci.
31. Dążyła – z wysokim poziomem ambicji – do osiągnięcia równouprawnienia płci jako priorytetu polityki unijnej we wszystkich stosunkach zewnętrznych, a w 2020 r. skoncentrowała swoje wysiłki na nowym unijnym planie działania w sprawie równości płci.

Zestawienie wszystkich wskaźników dotyczących kluczowego obszaru działania „L. Dziewczęta”⁶

Wskaźnik 1: Edukacja seksualna i edukacja dotycząca związków: parametry odnoszące się do kształcenia w zakresie seksualności w ramach szkolnictwa (podstawowego i średniego)⁷

Wskaźnik 2: Postrzeganie własnego ciała: niezadowolenie dziewcząt i chłopców z własnego wyglądu⁸

Wskaźnik 3: 15-letnie dziewczęta i 15-letni chłopcy: wyniki w matematyce i naukach przyrodniczych⁹

Wskaźnik 4: Odsetek wszystkich 15-letnich dziewcząt i wszystkich 15-letnich chłopców oraz odsetek uzyskujących najlepsze wyniki w naukach przyrodniczych 15-letnich dziewcząt i 15-letnich chłopców planujących pracę w zawodach związanych z naukami przyrodniczymi w wieku 30 lat¹⁰

NOWY Wskaźnik 5: Odsetek młodych kobiet i mężczyzn (w wieku 16–19 lat) z bardziej zaawansowanymi umiejętnościami cyfrowymi

Wskaźnik ten składa się z czterech podwskaźników, które mierzą umiejętności cyfrowe w czterech konkretnych dziedzinach:

- (a) umiejętności dotyczące informacji;
- (b) umiejętności komunikacyjne;
- (c) umiejętności w zakresie rozwiązywania problemów;
- (d) umiejętności informatyczne.

NOWY Wskaźnik 6: Odsetek dziewcząt i chłopców (w wieku 15–16 lat), którzy czują się pewnie, wykonując pewne zadania przy użyciu technologii cyfrowych.

Wskaźnik ten obejmuje trzy podwskaźniki:

- (a) odsetek dziewcząt i chłopców swobodnie korzystających z bliżej nieznanych im urządzeń cyfrowych;
- (b) odsetek dziewcząt i chłopców uważających, że są w stanie samodzielnie rozpocząć rozwiązywanie problemu z urządzeniami cyfrowymi;
- (c) odsetek dziewcząt i chłopców uważających, że potrafią samodzielnie zainstalować potrzebne im oprogramowanie.

⁶ Więcej informacji w sprawozdaniu EIGE, dok. 14348/18 ADD 2.

⁷ Istniejący wskaźnik. Zob. dokument nr 9669/08.

⁸ Istniejący wskaźnik. Zob. dokument nr 9669/08.

⁹ Istniejący wskaźnik. Zob. dokument nr 15468/17.

¹⁰ Istniejący wskaźnik. Zob. dokument nr 15468/17.

NOWY Wskaźnik 7: Odsetek młodych kobiet i mężczyzn (w wieku 16–19 lat), którzy korzystają z internetu do celów aktywności obywatelskiej lub politycznej

NOWY Wskaźnik 8: Odsetek dziewcząt i chłopców (w wieku 15 lat), którzy co najmniej raz padli ofiarą nękania w internecie przy użyciu wiadomości lub zdjęć

Wskaźnik ten obejmuje dwa podwskaźniki:

- (a) odsetek dziewcząt i chłopców (w wieku 15 lat), którzy co najmniej raz padli ofiarą nękania w internecie przy użyciu wiadomości (np. otrzymali złośliwe wiadomości za pomocą komunikatorów internetowych, na profilach internetowych, w wiadomościach e-mail lub wiadomościach tekstowych);
- (b) odsetek dziewcząt i chłopców (w wieku 15 lat), którzy co najmniej raz padli ofiarą nękania w internecie przy użyciu zdjęć (np. przez zamieszczenie w internecie bez ich zgody nieodosownych lub nieodpowiednich zdjęć).

Dokumenty źródłowe**1. Międzyinstytucjonalne na szczeblu UE:**

- Europejski filar praw socjalnych,
https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/social-summit-european-pillar-social-rights-booklet_pl.pdf.

2. Rada

Wszystkie konkluzje Rady przyjęte w związku z przeglądem pekińskiej platformy działania¹¹ i inne konkluzje Rady w sprawie równouprawnienia płci, w szczególności te wymienione poniżej:

- Konkluzje Rady z dnia 7 marca 2011 r. – Europejski pakt na rzecz równości płci (2011–2020) (Dz.U. C 155 z 25.5.2011, s. 10).
- Konkluzje Rady z dnia 16 czerwca 2016 r. pt. „Odpowiedź na dokument Komisji na temat strategicznego zaangażowania na rzecz równości płci” (dok. 10416/16).
- Konkluzje Rady z dnia 8 grudnia 2016 r. pt. „Kobiety a ubóstwo” (dok. 15409/16).
- Konkluzje Rady z dnia 3 marca 2017 r. w sprawie wzmacniania umiejętności kobiet i mężczyzn na unijnym rynku pracy (dok. 6889/17).
- Konkluzje Rady z dnia 7 grudnia 2017 r. pt. „Wzmocnione środki na rzecz ograniczania poziomej segregacji płciowej w edukacji i zatrudnieniu” (dok. 15468/17).
- Konkluzje Rady z dnia 13 czerwca 2019 r. pt. „Zlikwidowanie zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć: kluczowe polityki i środki” (dok. 10349/19).
- Konkluzje Rady z dnia 9 kwietnia 2019 r. pt. „Z myślą o sprawieniu, by do roku 2030 Unia stała się jeszcze bardziej zrównoważona” (dok. 8286/19).

¹¹ http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/tools/statistics-indicators/platform-action/index_en.htm

3. Trzy prezydencje:

- Deklaracja trzech prezydencji w sprawie równości płci, podpisana przez Rumunię, Finlandię i Chorwację (15 marca 2019 r.)
- Wspólna deklaracja „Równość płci jako priorytet Unii Europejskiej dziś i w przyszłości”. Zaproponowana przez trzy prezydencje: austriacką, estońską i bułgarską na nieformalnym posiedzeniu ministrów UE ds. równości płci, 12 października 2018 r., Wiedeń.

4. Komisja Europejska:

- Dokument roboczy służb Komisji pt. „Strategiczne zaangażowanie na rzecz równości płci na lata 2016–2019” (SWD(2015) 278 final).
- Sprawozdanie na temat równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej (2019).
https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/aid_development_cooperation_fundamental_rights/annual_report_ge_2019_en.pdf.
- Dokument otwierający debatę: W kierunku zrównoważonej Europy 2030
<https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-5953-2019-INIT/pl/pdf>
- Zalecenie z dnia 22 czerwca 2018 r. w sprawie norm dotyczących organów ds. równości (C(2018) 3850 final).
- Plan działania UE w zakresie eliminowania różnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć (2017–2019).

5. Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE):

- Sprawozdanie EIGE „Pekin +25: piąty przegląd wdrażania pekińskiej platformy działania w państwach członkowskich UE” (12595/19 ADD 2)
- Sprawozdanie EIGE „Równouprawnienie płci i młodzież: możliwości i zagrożenia związane z cyfryzacją” (dok. 14348/18 ADD 2).

6. Inne

- Konwencja w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet
<http://niebieskalinia.info/pliki/dokumenty/Wa%C5%BCne%20dokumenty/Konwencja%20w%20sprawie%20likwidacji%20wszelkich%20form%20dyskryminacji%20kobiet%20z%20dnia%2018%20grudnia%201979%20roku.pdf>
 - Konwencja Rady Europy w sprawie działań przeciwko handlowi ludźmi,
<http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/WDU20090200107/O/D20090107.pdf>
 - Konwencja Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej,
<http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/WDU20150000961/O/D20150961.pdf>
 - Zalecenie Rady Europy CM/Rec (2019)1 w sprawie zapobiegania seksizmowi i zwalczania go
 - Deklaracja o likwidacji przemocy wobec kobiet, <http://www.un-documents.net/a48r104.htm>
 - Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej, Przemoc wobec kobiet: ogólnounijne badanie 2014.
 - Konkluzje prezydencji z dnia 6 grudnia 2018 r. pt. „Równouprawnienie płci, młodzież i cyfryzacja” (dok. 15308/18)
 - Komitet Doradczy ds. Równości Szans dla Kobiet i Mężczyzn: Opinia na temat przyszłej polityki równości płci po 2019 r., starych i nowych wyzwań i priorytetów.
 - Deklaracja pekińska i pekińska platforma działania,
https://www.un.org/en/events/pastevents/pdfs/Beijing_Declaration_and_Platform_for_Action.pdf
 - Deklaracja dotycząca zobowiązań wobec kobiet w sektorze cyfrowym (WID)
-